

382. ADAMOV GREH

(može po glasu 148. 165. 276. i 331. pojanja u Harfi Siona)

1. Bo - že od is - ko - na, ve - li - ki, moć - ni, Ja ću te pri -
 2. Stvo - ri vi - de - lo i stvo - ri - o si dan, I čo - ve - ka

6
 zi - vat Bo - že pre - mi - li. Ko - ji si stvo - ri - o
 stvo - ri da je po - ko - ran, Čo - ve - ka na - sta - ni

11
 svu kra - so - tu tu, Te - be ću lju - bi - ti na o - vom svet - tu
 u vr - tu E - dem, Od reb - ra či - ni da mu bu - de že - na.

3. U vrtu beše cveća svakojaka
 I ploda dobra i mirisa jaka.
 Sva dobra velika, čovek primi rad
 I zapovest jednu, da je drži svagd.

4. Da ne dira s'vočke, ploda sred Vrta.
 Jer je poznavanje od dobra i zla.
 Ali neprijatelj sreće čoveka,
 U obliku zmiје dođe sred Vrta.

5. Te prevari Evu, i ploda uzbra
 I pošto okusi Adamu doda.
 Tako prevareni, videše tada,
 Da su pogrešili svome Gospodu.

6. Nagi tad postaše i kriše se gle.
 A Gospod ga zovnu, gde si Adame?
 Adam iz prikrajka, gde sakriven bi,
 Sa tužnim glasom, tad Gospodu javi.

7. Gospod ga upita: a šta radiš tu?
 Adam mu tad reče: nag sam u lišču.
 Da ne uzbra ploda sa drveta tog?
 Koje beše bilo u pola Vrta.

8. Adam odgovori: Eva beše ta,
 Što uzbra od ploda sa tog drveta.
 Čim smo plod uzbrali i zagrizli gle,
 Odmah smo videli svoje grehe sve.

9. Gospod im tad reče: za grehove te!
 "Napustite sada, ove krasote".
 Sa neposlušnosti koja zbog vas bi,
 Celi rod čoveka vi ste kaznili.

10. Sa znojem ćeš teškim zemlju raditi.
 A Eva će smukom decu rađati!
 Tad je vrt Edemski, zatvoren bio.
 Na vrata vrta Anđeo lebdio.